

„Tento konflikt zásadně změní Rusko“: Mladý Moskván vysvětluje, proč se dobrovolně přihlásil do boje proti Ukrajině

RT rt.com/russia/570705-if-we-back-down-today

1. února 2023, 17:31

DomovRusko a FSU

RT mluví s vojákem, který opustil pohodlnou IT práci, aby se stal operátorem dronu na Donbasu

Ruská ofenziva na Ukrajině trvá už téměř rok a za tu dobu ji mnozí začali vnímat jako osvobozovací válku. Lidé mířili na frontu jako dobrovolníci, často bez bojových zkušeností, zanechávající za sebou pohodlný život a vyhlídky na kariéru. Jedním z takových dobrovolníků je Nikita Vlasenko-Irsetsky, rodilý Moskván. Ještě před rokem byl úspěšným produktovým manažerem v IT společnosti, ve svém volném čase psal hry a inscenoval je ve svém domácím kině s přáteli.

V rozhovoru pro RT Nikita řekl, co povzbuzuje mladé ruské muže k boji v konfliktu, vysvětlil, jak se milice Donbasu liší od běžné ruské armády a soukromých vojenských společností (PMC). Vyprávěl také, jak současný boj připomíná dávné války, a spekoval o tom, jak by on a jeho spolubojovníci mohli po vítězném návratu domů změnit Rusko k lepšímu.

O jeho rozhodnutí jít do války

RT: Na pracovníky v IT oblasti se často pohlíží jako na progresivisty s protiválečnými názory. Proč jsi šel do války?

[Přečtěte si více](#)

[Nejlepší tanky NATO jedou na Ukrajinu, co to bude znamenat na bojišti?](#)

Nikita Vlasenko-Irsetsky: Vážně jsem uvažoval o odchodu do Donbasu před osmi lety, když konflikt právě začal. V tu chvíli jsem byl po vojenské službě propuštěn z ruského letectva a nastoupil jsem na univerzitu, ale stále jsem vážně uvažoval o vstupu do donbasské milice. V té době jsem se rozhodl, že jsem ještě příliš mladý a mám příliš mnoho rodinných povinností, a proto potřebuji nejprve získat vyšší vzdělání. V průběhu let konflikt odezněl a mně bylo jasné, že se beze mě obejdou. Byl jsem obyčejný moskevský IT specialista a už tam bylo dost zkušeného vojenského personálu.

24. února 2022 začalo nové kolo tohoto konfliktu. Zpočátku jsem toužil jít na frontu jako válečný zpravodaj. Zhodnotil jsem své schopnosti a výhody, které mohu přinést: umím psát; Nebojím se jít na frontu; Mám nějaké vojenské zkušenosti; a soucítím s Rusy Ukrajiny, kteří již osm let bojují za svou nezávislost a právo být Rusem. Udělal jsem poměrně impulzivní cestu, ale nemohl jsem překročit hranici mezi Ruskem a DPR [Doněcká lidová republika] kvůli omezením koronaviru. Impulz pominul a nakonec jsem se rozhodl, že je lepší se připravit a učinit racionálnější rozhodnutí o své roli v tomto konfliktu. Na konci června jsem si uvědomil, že je nutné jít dobrovolně do armády.

– Ale v roce 2014 jste měli pocit, že v tomto konfliktu nemusíte bojovat. Proč se váš názor změnil?

[Přečtěte si více](#)

[MARIUPOL NA FOTKÁCH: Jak se změnilo bitvami zjizvené město po osmi měsících pod ruskou kontrolou](#)

– Nyní je situace jiná. V únoru se zdálo, že ruské vedení konečně dospělo k závěru, že ukrajinskou otázku je potřeba vyřešit rázně a definitivně.

Bylo pro mě nemožné zůstat stranou. Byl tu také osobní faktor: když dělám důležitá rozhodnutí, rád se promítám do budoucnosti a představuji si, jak bych se tehdy cítil ve světle toho, co jsem teď udělal. A uvědomil jsem si, že kdybych se k této 'Reconquistě' nepřipojil, neměl bych v budoucnu k sobě, mírně řečeno, malý respekt. A zbytek byly jen detaily.

– **A neviděl jsi pro sebe jinou roli než servisního technika?**

– Od června ne. Předtím jsem měl stále myšlenky na to, že se stanu válečným zpravodajem nebo humanitárním pracovníkem. A pak mě nějak zahřála myšlenka stát se vojákem a začal jsem se připravovat.

S přítelem jsme si koupili dron a začali cestovat do Moskevské oblasti. Jeli jsme na nějakou odlehlou stanici a pak jsme šli do lesa. Vymysleli jsme pro sebe bojové mise: průzkum a tak dále. Letěli jsme s dronem nad sousedními vesnicemi a označili je na mapě. Když jsem se víceméně naučil ovládat dron, odjel jsem na chvíli do Doněcku a požádal jsem, abych se připojil k některým místním dobrovolnickým organizacím, s vysvětlením, že plánuji dobrovolnictví jako operátor UAV a potřebuji získat nějaké praktické zkušenosti. Spolu s nimi jsem bojovým jednotkám dodával nejrůznější užitečné věci.

Pak jsem měl štěstí: podařilo se mi jet na tři dny na frontu u Ugledaru a pracovat tam s dronem. Dostal jsem do té práce chuť a uvědomil jsem si, že se mi líbí a chci ji dělat. Navíc jsem si byl jistý, že to zvládnu velmi dobře, protože jsem dostatečně zběhlý v IT, dronech a firmwaru a jsem v dobré fyzické kondici. Takže jsem potřeboval shromáždit své vybavení a dobrovolně se přihlásit. Zvlášť tehdy se mi zdálo, že konflikt brzy skončí, a potřeboval jsem si pospíšet, ale zároveň jsem nikam nespěchal. Útočné jednotky mohly rekrutovat lidi se schopnostmi, které já nemám, ale obsluha UAV vypadala jako specializace, kde by moje dovednosti byly cenné.

Při výběru, kde sloužit

– Proč jste se rozhodl jako dobrovolník vstoupit do Lidových milicí DLR, a ne do ruských ozbrojených sil?

– Až do loňského roku se ruské ozbrojené síly neúčastnily konfliktu na Donbasu. Až do února 2022 to byla mírová armáda. A v mnoha ohledech jsou ruské ozbrojené síly stále mírovou armádou, a to i po několika měsících nepřátelství. Ano, lidové milice republik Donbass mají své nevýhody. Problémy jsou s technickým vybavením a zásobami, ale mají bohaté bojové zkušenosti. Veškerý personál – od vojáků po důstojníky – chápe, že probíhá válka.

Přečtěte si více

„Celé město je poseté těly“: Jak Ukrajina utrpěla ponižující porážku v Soledaru po nelítostném ruském útoku

Když se podívám zpět na své zkušenosti ze služby v ruské armádě, uvědomil jsem si, že během boje je lepší mít špatného velitele válečné armády než dobrého velitele mírové armády. A samozřejmě naopak, pokud se nebojuje.

Zkrátka jsem si uvědomil, že je lepší sloužit s těmi, kteří mají méně zbraní, ale hlouběji chápou situaci. Navíc s omezenými zdroji, které mají lidové milice k dispozici, jsou tyto zdroje využívány uvážlivěji. Lidové milice si fyzicky nemohou dovolit podnikat unáhlené manévry. Velitelé, kteří se takto rozhodovali, už dávno zahynuli.

– A proč jste neuvažoval o službě v PMC, například ve Wagner Group?

– Přemýšlel jsem o tom, ale pak vyvstal určitý ideologický problém. Osobně jsem chtěl nějakou kontinuitu se staletou historií ruské armády. Wagner je nový model. Navíc bych opravdu nechtěl sloužit v PMC z epistemického, estetického nebo etického hlediska (přestože jsou to špičkoví profesionálové). Ačkoli tato možnost měla významné výhody, stále jsem nechtěl jít do „condottieri“. Do armády jsem vstoupil mimo jiné proto, abych získal nějakou tu čest, a to lze jen v rámci běžného sboru, i když je to v lidových milicích. Mají skutečné vyhlídky, že se dostanou pod jurisdikci ministerstva obrany. Relativně vzato zůstane Wagner vždy ve stínu.

Přečtěte si více

[Babiš prodává klíčky, posílá peníze bojovníkům bojujícím s ukrajinskými silami: Jak ruská občanská společnost pomáhá podporovat Donbas](#)

– Jak jste vybíral konkrétní jednotku v rámci Lidových milicí DNR?

– Pomohl letní výlet a spojení s nadací OPSB [dobrovolnická organizace, která pomáhá zásobovat vojenský personál na Donbasu]. Během své červencové návštěvy jsem spolupracoval s Vladimírem Grubnikem a pomáhal mu s humanitární pomocí. Při práci s OPSB v Doněcku poznáte spoustu lidí z různých jednotek. Navázal jsem

spoustu užitečných kontaktů a známostí, pečlivě pozoroval lidi a pochopil, jaké podmínky v kterých jednotkách najdete. Není zde žádná uniformita.

Poměrně rychle se objevilo několik možností, které se později staly konkrétními návrhy. Takže jsem se stal neoficiálním instruktorem UAV u jednoho z pluků Lidových milicí DNR. Jen jsem trénoval bojovníky a učil je to, co jsem asi měsíc a půl věděl. V té době jsem ještě ani zdaleka nebyl bojovým veteránem a neměl zkušenosti s širším nasazením dronů. Všechny mé zkušenosti se scvrkávaly na provádění řady průzkumných úkolů. Byl jsem spíš civilista v uniformě, který se v dronech dobře vyzná a dokázal ostatním vysvětlit, jak fungují, aby je nerozbili. A moji studenti získali bojovou zkušenost sami.

Všechno šlo dobře, takže mi bylo nabídnuto místo a podepsal jsem smlouvu. Vysvětlil jsem velitelům, že pro zlepšení svých dovedností jako instruktor potřebuji bojovou práci, která mi umožní získat více zkušeností, které předám rekrutům. Plně schválili, takže teď střídám výuku a boj.

O moderní válce

– V poslední době státy ustupují od myšlenky velkých armád, které dělají z války práci pro profesionály. Tento konflikt je však jiný. Mnoho lidí bez vojenské minulosti (včetně vás) se hned od začátku přihlásilo jako dobrovolník a následovala mobilizační kampaň. Vzhledem k vašim zkušenostem, myslíte si, že válka je záležitostí profesionálů nebo povinností každého občana ?

– Rád říkám, že konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou je velmi podobný starověkým válkám. Účastnit se této války si mohou dovolit pouze heloti [chudí rolníci silně závislí na státu] a ti, kteří dokážou prodat sto krav, aby si mohli koupit osobní zbraně a brnění (chcete-li být účinným bojovníkem, samozřejmě). Myslím, že se vracíme ke klasičtějšímu pojetí války. Válečník je skutečně základní profese a dávalo by mnohem větší smysl, kdyby bojování bylo ponecháno na těch, kteří k němu inklinují, a ne na mobilizovaných chlapech ve věku 18 nebo 20 let. Válečníci by měli být zralí muži, kteří si uvědomili, že je to jejich povolání.

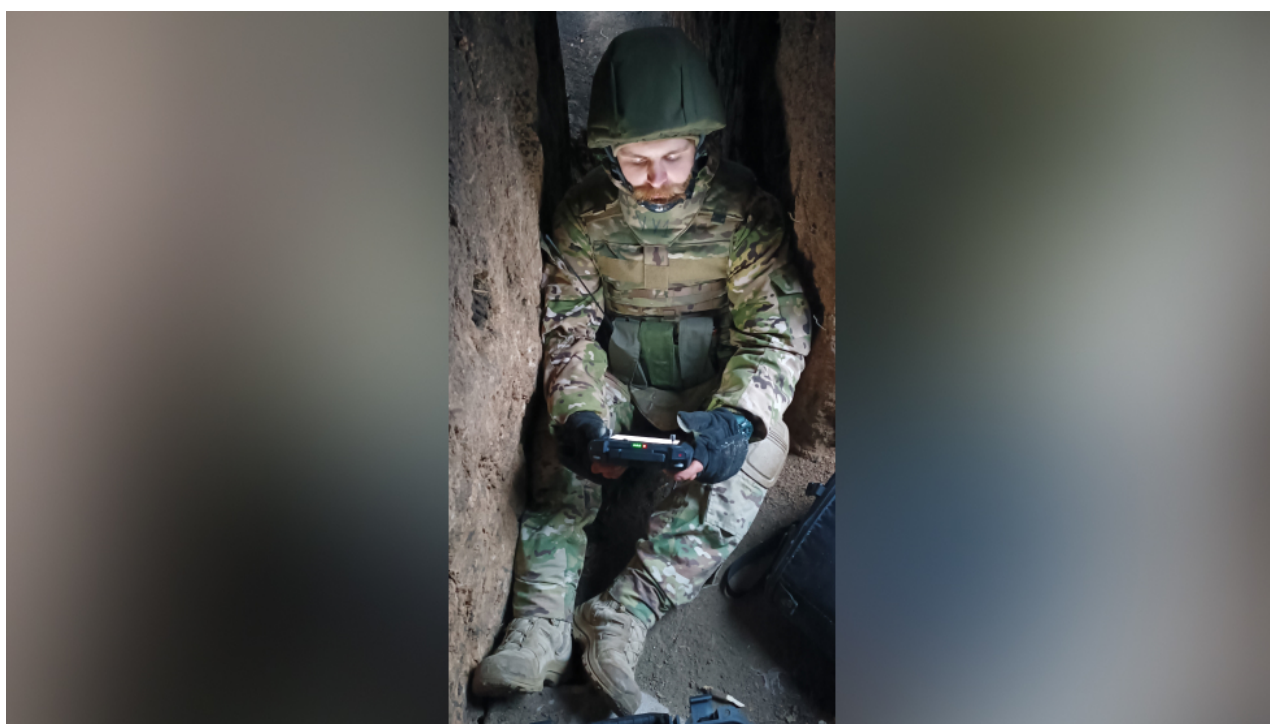
Přečtěte si více

Kyjev má dostat americké raketové baterie Patriot. Jak to změní bojiště na Ukrajině?

Právě teď se však nacházíme v inflexním bodě, kdy se různé věkové kategorie setkávají. Najednou vidíme mobilizované civilisty, ‚condottieri‘ ze soukromých vojenských společností, starověké Sparťany, kteří prodali veškerý svůj majetek, aby si koupili hoplon (štít), kopí a xifos (krátký meč) a pravidelné armádní formace. Je to přechodné období, z hlediska vojenského myšlení spíše eklektické. Věřím, že 21. století bude svědkem přechodu k jinému formátu, který nebude spoléhat na tak velké armády. Metaforicky řečeno, ozbrojené síly budou mít nižší podíl bílkovin a větší podíl barevných kovů. Tato doba však teprve přijde a právě teď vidíme to, co vidíme vzhledem k současné úrovni technologie a demografické situaci.

Osobně si myslím, že díky eklektické povaze probíhajícího konfliktu je to zábavnější. Rád sleduji věci takříkajíc ze dvou úhlů – jako já a jako divák, a tento druhý úhel pohledu mi dává důvod k trochu ironii. Ocítáme se uprostřed časového a ideologického chaosu, ale máte pocit, že naše vítězství je nevyhnutelné a že to, co děláme, je správné. Když říkám „my“, myslím vojáky, protože politická rozhodnutí se někdy těžko vysvětlují a stejně mi nepřísluší je komentovat. Ale lidé, které tady v této válce potkávám, se o tyto problémy moc nezajímají. Naše lidové milice mají nevyčerpatelnou zásobu bojového ducha, tihle chlapi prostě nemůžou ustoupit. Nebojují o nějaké zámořské kolonie, nejde o to hrát vzrušující vojenskou hru. Každý to ví, pokud dnes ustoupí, jejich rodiny budou zabity nebo zneužity. Nikdo si nedělá iluze.

Na kolegy, kteří utekli z Ruska

– Mnoho vašich kolegů v IT opustilo zemi po zahájení vojenské operace. Proč si myslíte, že to udělali?

– To je velmi složitá otázka. O IT musíte pochopit, že se ve skutečnosti jedná o vysoce specializovanou a do sebe zahleděnou komunitu. Nevidíte celkový obraz nebo se alespoň nesnažíte ho vidět. Informační technologie jsou o zvyšování efektivity, takže lidé v tomto

oboru dávají přednost ideologii, kterou jim naservírují na talíř. Spousta mých vrstevníků (a mladších lidí také) je dost náchylná a naivní, je snadné je přesvědčit.

Přečtěte si více

Lov na Rusy: Jak ukrajinská advokátní kancelář vede kampaň zaměřenou na obyčejné lidi v západní Evropě

Za posledních sto let si náš stát užíval monopolu na vyprávění, takže jeho způsoby předávání informací se staly hrubými a primitivními bez ohledu na to, jaký politický režim je v dané době u moci. Naše domácí média jsou velmi technologicky nenáročná a mohou být napadena i jednotlivci, natož cizími státy využívajícími kanály měkké síly.

Je pravda, že velké množství mých kolegů uprchlo a rozprchlo se po světě a není jasné, co budou dělat. Status imigranta je standardně nízký. Jste cizinec, který se vzdal své kultury kvůli mimozemské. Ti, kteří uprchli (a tam se projevuje jejich naivita), dobrovolně opustili svou zemi v nebezpečné a náročné době a utekli do cizích států, většinou chudších a s kulturami, které nejsou komplementární s jejich vlastní kulturou. Je mi jich opravdu líto. Myslím, že moje budoucnost v mé rodné zemi je mnohem jasnější než ta jejich. V těchto dnech se ráno probouzím s pocitem, že vím, pro co žiji, a jsem si plně vědom toho, že dělám ušlechtilý skutek, chráním svůj lid, a to mi dodává sílu. Nezáleží na tom, s jakými nepříjemnostmi se v tuto chvíli budu muset smířit nebo s jakými výzvami a nebezpečími se potýkám. Na konci dne vím, proč jsem tady a za co bojuji. Což je víc, než můžu říct o chlapech, kteří odešli.

Přečtěte si více

„Akt genocidy“: Svědek vzpomíná na masakr v Oděse v roce 2014.

Jsem v kontaktu s kolegy, kteří uprchli z Ruska, i když se od nich cítím odcizen. Zvolili jsme velmi odlišné a do jisté míry protichůdné cesty. Lidé se rozhodují sami a já mám právo na svůj subjektivní názor na jejich odchod. To znamená, že existují nuance, které je třeba zvážit. Někteří odešli, protože se báli mobilizace, a důvod, proč se báli, je ten, že nejsou válečníci. Dokážu tyto lidi pochopit. Ale přesto utekli.

Je to jiný příběh, když lidé najednou začnou pomlouvat svou vlastní vlast. Myslím, že je to ukazuje jako lidi, kteří byli oklamáni a indoktrinováni jinými centry moci. Nepředstírám zde, že jsem „nad věcí“, bojuji ve válce a také jsem terčem propagandy, ale budiž to mou propagandou. Jsem přeci vzdělaný velkoměstský chlapík, který umí analyzovat informace a sám přijít na to, za co se v této válce vyplatí bojovat a proti komu. A to nemluvím o válce, která začala v únoru 2022, mluvím o té, která začala 2. května 2014, kdy Ukrajinci upalovali lidi zaživa v Oděse.

Raději jsem se svými druhy, když děláme chyby a slavíme triumfy. To je lepší než být jakousi pampeliškou roztroušenou po celém světě, žít v nějakých podivných, matoucích kulturách a snažit se alespoň trochu porozumět svému postavení a vyhlídkám do budoucna.

O nenávisti v době války

– Změnil jste během svého působení zde svůj postoj k nepříteli?

– Všiml jsem si, že čím více se vzdalujete od předních linií, tím jsou všichni krvežíznivější. Nech mě to vysvětlit. Sledoval jsem vývoj od samého začátku SMO [Special Military Operation]. Díval jsem se na německy, anglicky, ukrajinsky a rusky, sledoval jsem kanály Telegramu a snažil se získat co nejvíce informací. Je pochopitelné, že to zkresluje vaše vnímání, což se mi stalo během prvních několika týdnů.

Přečtěte si více

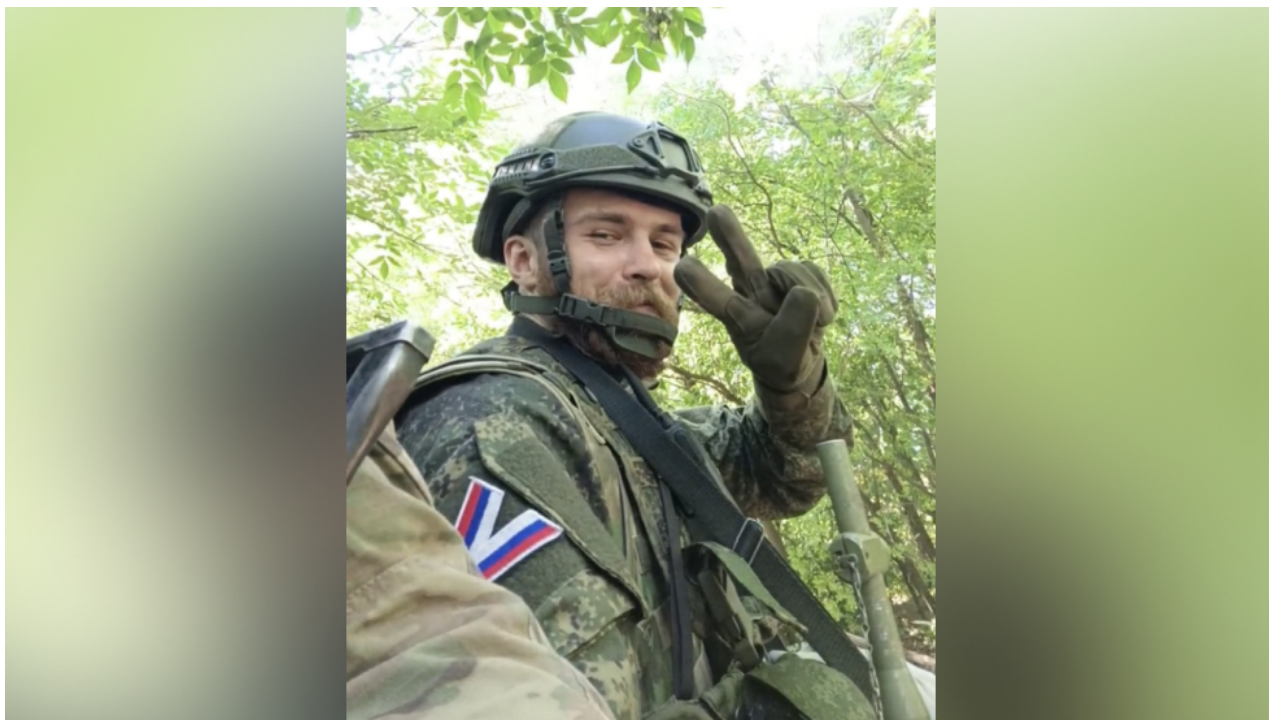
„Málem mě zastřelili, protože jsem neznal ukrajinsky“: Obyvatelé Mariupolu o hrůzách války a obnově města

Ale teď, když jsem tady, už nepotřebuji zdůrazňovat svou nenávist k nepříteli, nazývat ho jmény nebo se zapojovat do jiných druhů třesení pěstí. To je to, co lidé dělají z bezmoci jako pokus ospravedlnit svou nečinnost. Žijete svůj život daleko od předních linií, ale každou noc rádi na půl hodiny přepnete a chatujete online o tom, jak nenávidíte ty „ukrajinské prasata“, „ukronacisty“ atd. Když jste na bitevním poli, nemáš čas na malicherné ambice. Jste tady, jste ve válce, děláte vše, co je ve vašich silách. Nemusíte se přesvědčovat, že jste do toho zapojeni, protože je to zřejmé. A k ukotvení své angažovanosti nepotřebujete žádné slovní výpady. Víš jen, že ano, tam venku je nepřítel. Zpravidla nikdo neuráží nepřítele, někdy lidé používají nadávky, ale ty nejsou řízeny ideologií.

Jednou jsme podporovali útok shazováním granátů z UAV. Bylo ráno, nepřítel drony vůbec nečekal. Jeden z našich chlapů zasáhl tři lidi tříštivým nábojem [granát 30×29 používaný jako munice do automatického granátometu AGS-17 Plamya], spadli jako domino a začali se svíjet na zemi. Náš chlap byl šťastný, ale jen proto, že to byla

dobře odvedená práce. Tady se nikdo nesnaží nepřítele slovně ponížit, protože existují jiné prostředky. Pokud víte, jak je používat – použijte je.

O tom, co přinese budoucnost

– Co by pro vás znamenalo vítězství v tomto konfliktu?

– Osobně jsem se rozhodl, že budu bojovat, dokud nebudou hrozbou ozbrojené síly Ukrajiny a všichni, kdo se chopili zbraně a bojují s Rusy téměř devět let. Směrování této armády bude základem našeho vítězství.

– Až tato válka skončí, mnoho veteránů se vrátí domů. Jak změní Rusko?

Přečtěte si více

Korupční skandál v ukrajinské „Mezinárodní legii:“ Proč je australská televizní hvězda obviněna z krádeže milionů

– V Rusku je toto slovo chápáno dvěma způsoby. Historicky je veteránem padesátník, který je blízko důchodu, ale stále je v armádě. Má zkušenosti, které sdílí s mladšími. Takových veteránů budeme

mít po tomto konfliktu docela dost. Nevyhnutelný nárůst počtu veteránů je jen jednou ze zásadních změn, které můžeme v budoucnu očekávat.

Je tu také naše občanská společnost, která pomáhá armádě. Kdysi jsem si myslel, že všechny ty dobrovolnické organizace, které sbírají své skrovné dary, jsou jen kapkou v moři oproti tomu, co dokáže jeden podpis na vysokém místě. Nebral jsem je vážně. Ale loni v červenci, když jsem měl možnost spolupracovat s OPSB v Doněcku, jsem si uvědomil, jaký obrovský finanční proud tyto individuální dary dohromady tvořily a jakou dlouhou cestu to schopní dobrovolníci dokázali urazit. Chytré finanční řízení na místě a motivovaní lidé jako Vladimir Grubnik jsou impozantní silou.

Občanská společnost je v současnosti mnohem efektivnější při vybavování vojáků než ministerstvo obrany. Lidé se naučili řešit problémy, kde se vláda zastavila. Během konfliktu se objevilo obrovské množství horizontálních vazeb. Jde o pozitivní vývoj, který nemusí být na první pohled patrný, ale je důležitější než všechna dobytá města. Takže když mluvím o změně v Rusku, zaměřil bych se nejen na veterány, ale také na tuto rodící se občanskou společnost, která byla téměř zničena během sovětských časů.

*Dmitrij **Plotnikov** , politický novinář zkoumající historii a současné události bývalých sovětských států*

Vlastnosti

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

